

10.

Holmegaards Glasværk pr. Ølstrup Station.

Bemærkninger

angaaende

Toldbeskyttelsen paa Glasvarer.

Toldbeskyttelsen har hidtil været for det hvide Glas, baade slebent og uslebent, 15 D. pr. Pd. og er nu af Regeringen foreslaet nedsat til 10 D. for begge Dele, medens Toldkommissionen havde foreslaet 10 D. for uslebent og 15 D. for slebent. Denne Nedsættelse af Beskyttelsen med 5 D. pr. Pd. vil have en meget skadelig Virkning for de indenlandske Hvidtglasfabrikker, som alt nu ikke kunne konkurrere med Udlandet, særlig tyske og svenske Fabrikker, der have gunstigere Forhold, dels billigere Brændsel og Materiale, dels og særlig meget billigere Arbejdsløn; jeg skal saaledes anføre, at i Bøhmen, hvor saavel Rvinder som Børn anvendes til Glaslibningen, er Arbejdslønnen knapt det halve af den, som betales her for de samme Glas. Der indføres derfor en Mængde Glasvarer, særlig tyndere Glas og slebent Glas, og det er jo en Selvfølge, at Toldnedsættelsen vil yderligere begunstige denne Indførsel og derved skabe de indenlandske Fabrikker en uholdbar Situation til Skade for de ikke saa (alene paa Holmegaards Glasværk 350) Arbejdere, som leve deraf. Jeg forstaar heller ikke, hvorfor det slebne Glas, der absolut maa kaldes en Luksusvare, ikke snarere forhøjes end nedsættes i Told. Grunden til Toldnedsættelsen er jo motiveret med, at Forbrugerne skulle have Varene billigere, men ved en nærmere Underfølgelse af Forholdene, saaledes som det for øvrigt fremgaar temmelig klart af Toldkommissionens Betænkning, viser det sig, at denne Profit for Forbrugerne kun er illusorisk; den bliver hængende hos Mellemandlerne, og det er vel ikke Meningen særlig at fremhjælpe denne Stand paa Arbejdernes og Fabrikanternes Bekostning.

Jeg skal illustrere det ved forskellige Eksempler: